

การเสริมสร้างสมรรถนะการปรึกษาสำหรับครูที่ปรึกษา
ด้วยรูปแบบการปรึกษาเชิงผสมผสานเทคนิควิธี

THE ENHANCEMENT OF COMPETENCY COUNSELING IN TEACHER THROUGH
TECHNICAL ECLECTISM INTEGRATIVE COUNSELING

Received: May 18, 2024

Revised: October 20, 2024

Accepted: October 29, 2024

สุทธิมาศ อภิรักษ์วนิชย์^{1*} เพ็ญนภา กุลนภาดล² และดลดาว วงศ์ธีระธรณ์³

Sutimas Aphirukvanich^{1*} Pennapha Koolnaphadol² Doldao Wongteeratorn³

¹นิสิตปริญญาเอก, สาขาจิตวิทยาการปรึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา, ประเทศไทย

²รองศาสตราจารย์ ดร., สาขาจิตวิทยาการปรึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา, ประเทศไทย

³ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร., สาขาจิตวิทยาการปรึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา, ประเทศไทย

¹Student (Ph.D.) Counseling Psychology, Faculty of Education, Burapha University, Thailand

² Associate Professor Dr., Department of Research and Applied Psychology, Faculty of Education, Burapha University, Thailand

³ Assistant Professor Dr., Department of Research and Applied Psychology, Faculty of Education, Burapha University, Thailand

*Corresponding author, E-mail : sutimas2521@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) การพัฒนารูปแบบการเสริมสร้างสมรรถนะการให้คำปรึกษาของครูที่ปรึกษา 2) ศึกษาผลการใช้รูปแบบการเสริมสร้างสมรรถนะการปรึกษาสำหรับครูที่ปรึกษา การวิจัยแบ่งออกเป็น 2 ระยะ ได้แก่ ระยะที่ 1 พัฒนารูปแบบการเสริมสร้างสมรรถนะการปรึกษาสำหรับครูที่ปรึกษา ซึ่งประกอบด้วย โปรแกรมการปรึกษากลุ่ม เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการปรึกษาสำหรับครูที่ปรึกษาดำเนินการปรึกษาเชิงผสมผสานเทคนิควิธี และบทเรียนออนไลน์ เรื่อง สมรรถนะการปรึกษาสำหรับครูที่ปรึกษา และระยะที่ 2 ศึกษาผลการใช้รูปแบบการเสริมสร้างสมรรถนะการปรึกษาสำหรับครูที่ปรึกษา โดยใช้แบบวัดสมรรถนะการปรึกษาทั้งในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผลกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 20 คน ทำการสุ่มอย่างง่ายเข้ากลุ่มทดลอง 1 กลุ่ม จำนวน 10 คน และกลุ่มควบคุม 1 กลุ่ม จำนวน 10 คน ซึ่งมีความสมัครใจในการเข้าร่วมการทดลอง และมีคะแนนสมรรถนะการปรึกษาดั้งเดิมระดับปานกลางลงมา สถิติที่ใช้คือ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเทคนิคการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบมีการวัดซ้ำแบบทางเดียว ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ 1. การพัฒนารูปแบบการเสริมสร้างสมรรถนะการให้คำปรึกษาของครูที่ปรึกษา เป็นการผสมผสานเทคนิคการให้คำปรึกษา ซึ่งเป็นการบูรณาการทางเทคนิคของทฤษฎีการให้คำปรึกษา ประกอบด้วย การฟังอย่างตั้งใจและการรับรู้ การยอมรับ การเข้าใจ การสร้างบรรยากาศที่อบอุ่นจริงใจ การปรับความคิด การมอบหมายการบ้าน การพูดในใจ สำรวจ

ตัวเอง การจินตนาการ และการปรับความคิดมีขั้นตอนการปรึกษา 3 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นนำ ขั้นดำเนินการ และขั้นยุติ ซึ่งประกอบด้วยทำให้การปรึกษาทั้งหมด 10 ครั้ง ระยะเวลา ครั้งละ 60-90 นาที โดยครั้งที่ 1-2, 5, 8-10 เป็นการปรึกษากลุ่มแบบพบหน้า โดยครั้งที่ 3 และ 6 เป็นการปรึกษากลุ่มแบบพบหน้าและมีการศึกษาบทเรียนออนไลน์ด้วยตนเอง ครั้งที่ 4 และ 7 เป็นการปรึกษากลุ่มแบบพบหน้าและมีการฝึกปฏิบัติด้วยตนเองร่วมด้วย ซึ่งผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้นเองและสอบถามความตรงเชิงเนื้อหาจากผู้ทรงคุณวุฒิ โดยใช้แบบตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา 2. ผลการใช้รูปแบบการเสริมสร้างสมรรถนะการให้การศึกษาของครูที่ปรึกษาพบว่า 1) กลุ่มทดลองที่ได้รับรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะการปรึกษาสำหรับครูที่ปรึกษา มีสมรรถนะการปรึกษาของครูที่ปรึกษา ไม่แตกต่างกับกลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 2) กลุ่มตัวอย่างที่ได้รับรูปแบบการเสริมสร้างสมรรถนะการปรึกษาสำหรับครูที่ปรึกษา มีสมรรถนะการปรึกษาของครูที่ปรึกษา หลังการทดลองสูงกว่าก่อนทดลอง มีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ย .231 สมรรถนะการปรึกษาของครูที่ปรึกษาติดตามผลสูงกว่าก่อนทดลอง มีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ย .213 ส่วนในระยะหลังการทดลองและติดตามผลไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

คำสำคัญ: การปรึกษาเชิงผสมผสานเทคนิควิธี/ สมรรถนะการปรึกษา/ การปรึกษากลุ่ม/ ครูที่ปรึกษา

Abstract

This study aimed to; 1) to develop a model for counselor teachers for enhance performance. 2) Study the results of using the counseling competency development model for counselors. The study was divided into 2 phases. Including Phase 1 developed a model for counselor teachers. This includes a group counseling program. To enhance counseling competencies for teacher counselors using an integrated counseling model and techniques. and online lessons on counseling competencies for teachers and counselors and Phase 2: examine the effect of using the counseling competency development model for counselor teachers by using the competency measure with the counselor teachers including the pre-experiment period, period after the experiment and the follow-up period for 20 people in Rayong Province Simple randomization was performed into 1 experimental group of 10 people and 1 control group of 10 people who voluntarily participated in the experiment. and had an average counseling competency score of moderate and lower. The data were analyzed using mean, standard deviation. and One-way analysis of variance repeated measurement: ANOVA. The study results are summarized as follows. 1. Model for developing counseling competency for counselor

teachers to strengthen the counseling competency of counselor teachers. It combines face-to-face group counseling and online lessons for self-study. Conducting 10 consultations, each time 60-90 minutes. The 1st-2nd, 5th, 8th-10th session are face-to-face group counseling. The 3rd and 6th session are face-to-face group counseling and self-directed learning online. The 4th and 7th session are face-to-face group counseling and self-practice.2. The results of using the model to enhance the counseling competency of counselors found that 1) the experimental group that received the model to develop counseling competency for counselors had counseling competency of counselors that was not different from the control group at a statistical significance level of .05, and 2) the sample group that received the model to enhance counseling competency for counselors had counseling competency of counselors after the experiment higher than before the experiment at a statistical significance level of .05 with a mean difference of .231. The counseling competency of counselors at follow-up was higher than before the experiment at a statistical significance level of .05 with a mean difference of .213. In the post-experiment and follow-up periods, there was no statistical significance difference at a statistical significance level of .05.

Keywords: technical eclectic integrative counseling, counseling competency, group counseling, counselor teacher

บทนำ

ครูเป็นอาชีพที่ได้รับการยกย่องในสังคมไทยว่าเป็นพ่อพิมพ์แม่พิมพ์ของชาติ เป็นปูชนียบุคคล เพื่อนำความรู้ไปปฏิบัติถ่ายทอดต่อไปได้เป็นมรดกทางปัญญาให้คนรุ่นต่อไปได้เรียนรู้และนำมาใช้ในชีวิตจริง สามารถช่วยให้บุคคลอื่นๆ เกิดประสบการณ์ มีความเจริญงอกงามและมีพัฒนาการก้าวหน้าได้ เป็นบุคคลที่อบรมสั่งสอนให้ผู้อื่นมีความเจริญทางปัญญา สามารถประกอบอาชีพได้ ดังนั้น ครูจึงมีบทบาทหน้าที่สำคัญในการสอนศิลปวิทยาให้แก่ศิษย์ โดยทำหน้าที่หลักในการพัฒนาการสอนให้สอดคล้องกับศักยภาพและความสนใจของนักเรียน จัดทำและใช้สื่อการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งสามารถปรับหลักสูตรการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับนโยบายการพัฒนาสภาพแวดล้อมของท้องถิ่นและสถานการณ์บ้านเมืองในปัจจุบัน สามารถให้บริการการแนะแนวในด้าน การเรียน การครองตน พัฒนาและส่งเสริมความเจริญก้าวหน้าของศิษย์ โดยการจัดกิจกรรม ซึ่งมีทั้งกิจกรรมการเรียนการสอนในหลักสูตรและนอกหลักสูตร ประเมินผลความเจริญก้าวหน้าของผู้เรียน แนะนำอาชีพที่เหมาะสมให้แก่ศิษย์ เพื่อช่วยให้ศิษย์ของตนสามารถเลือกวิชาเรียนได้ตามความเหมาะสม ทั้งนี้ ครูต้องคำนึงถึงสติปัญญา ความสามารถ และ

ความถนัดของบุคลิกภาพของศิษย์อบรมคุณธรรม จริยธรรม ความมีระเบียบวินัย และค่านิยมที่ดีงามให้แก่ศิษย์ เพื่อศิษย์จะได้เป็นผู้ใหญ่ที่ดีของสังคมไทยในวันข้างหน้า

ปัจจุบันครูที่ทำหน้าที่หลักในการดูแล และแนะนำนักเรียน เป็นครูที่ปรึกษาประจำชั้นเรียน มีบทบาทสำคัญในการดูแล ช่วยเหลือ ส่งเสริม พัฒนาผู้เรียนเป็นที่พึงพอใจ ให้การปรึกษา ช่วยให้ผู้เรียนรู้จักรักและเห็นคุณค่าในตนเองและผู้อื่น มีทักษะชีวิต ดังนั้น ครูที่ปรึกษา จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งจะต้องมีความรู้ในเรื่องของการให้การปรึกษา ซึ่งเป็นกระบวนการให้ความช่วยเหลือโดยใช้สัมพันธภาพระหว่างครูที่ปรึกษาซึ่งเป็นผู้ให้การปรึกษากับนักเรียน เพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในการเข้าใจ ยอมรับปัญหา ตลอดจนสามารถแก้ไขปัญหา พัฒนาศักยภาพของนักเรียนมีทักษะและความสามารถในการตัดสินใจ และดำเนินชีวิตได้ด้วยการพึ่งพาตนเองในทางที่ถูกต้องเหมาะสม ดังนั้น การพัฒนาครูที่ปรึกษา จึงเป็นทางเลือกที่สำคัญอีกทางเลือกหนึ่งสำหรับการพัฒนาผู้เรียน ครูที่ปรึกษา จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีความรู้ในเรื่องของการให้การปรึกษา เช่น ทักษะ เทคนิคการให้การปรึกษา รวมถึงการใช้เครื่องมือแบบประเมินต่างๆ เพื่อประเมินปัญหา และแก้ปัญหาได้อย่างถูกต้องและมีความเหมาะสมกับผู้เรียนแต่ละบุคคล ซึ่งการบริการการปรึกษาเชิงจิตวิทยา เป็นภารกิจบริการทางการศึกษาที่สำคัญของสถานศึกษาที่จัดให้ผู้เรียนทุกคนรวมทั้งผู้ปกครองและผู้ที่เกี่ยวข้องกับผู้เรียน เพื่อส่งเสริมพัฒนาการและช่วยเหลือผู้เรียนให้สามารถพัฒนาตนให้เจริญเติบโตสมวัย และอยู่ร่วมกับคนอื่นในสังคมได้อย่างเป็นสุข สามารถพัฒนาการเรียนรู้อันระบบการศึกษาจนบรรลุความสำเร็จ ผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะพื้นฐาน การงานอาชีพ วางแผนชีวิตและอาชีพของตนได้ตามศักยภาพและปัจจัยพื้นฐานชีวิตของผู้เรียนในโลกแห่งการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในปัจจุบันและอนาคต จากการศึกษาผลการวิจัยของ ยุพาวดี เกริกกุลธร (2561) ได้ทำวิจัยเรื่องการพัฒนาสมรรถนะครูที่ปรึกษาตามแนวคิดการมีสติและการเรียนรู้จากการปฏิบัติงานได้ข้อสรุปเกี่ยวกับสภาพปัญหาการทำหน้าที่ครูที่ปรึกษา พบว่า โรงเรียนไม่มีครูที่รับหน้าที่ครูที่ปรึกษาโดยตรง หรือขาดครูที่มีวุฒิทางการด้านแนะแนวทำให้ขาดความรู้ ความสามารถในการให้การปรึกษาผู้เรียน ซึ่งครูที่ปรึกษาส่วนใหญ่ไม่ได้รับการฝึกอบรมพัฒนา เพื่อพัฒนาสมรรถนะการให้คำปรึกษา ทำให้การช่วยเหลือผู้เรียนยังขาดประสิทธิภาพ ครูที่ปรึกษาควรมีความรู้ความสามารถและปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของครูที่ปรึกษา ได้เรียนรู้และเข้าใจบทบาทหน้าที่แท้จริงของการเป็นอาจารย์ที่ปรึกษา อีกทั้งยังเป็นการสร้างเสริมและพัฒนาแรงจูงใจของการเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาให้เกิดขึ้นภายใน พัฒนาความสมดุลระหว่างแรงจูงใจภายในและแรงจูงใจภายนอก ครูที่ปรึกษาจึงเป็นกลุ่มที่ควรได้รับการพัฒนาสมรรถนะการปรึกษามากที่สุด

สมรรถนะเป็นพฤติกรรมที่แสดงออกให้เห็นโดยประยุกต์ใช้ความรู้ ทักษะ รวมทั้งพฤติกรรมการทำงานในสถานการณ์ต่างๆ ให้ประสบความสำเร็จ ผู้วิจัยใช้กรอบแนวคิดของ Bryant and Poustie (2001) ที่ได้เสนอองค์ประกอบของสมรรถนะไว้ 3 ด้าน ประกอบด้วย 1) ด้านความรู้ (knowledge) เป็นสิ่งที่บุคคลรู้และเข้าใจ เป็นความรู้ด้านวิชาการ 2) ด้านทักษะ (skills) เป็นสิ่งที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงาน ซึ่งช่วย

ทำให้บุคคลนำความรู้ที่นำไปใช้ได้ และ 3) ด้านเจตคติและค่านิยมที่เหมาะสม (Appropriate attitude and value) เป็นสิ่งที่บุคคลแสดงออกมา เป็นคุณลักษณะด้านพฤติกรรมซึ่งมีผลกระทบต่อการใช้ความรู้และทักษะของบุคคลนั้น เป็นองค์ประกอบที่ทำให้คนมีความอดทนหรือเกิดความท้อถอยต่อการปฏิบัติงานเป็นสิ่งที่พัฒนาได้โดยผ่านการฝึกอบรม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยที่ผู้วิจัยได้ศึกษา อาทิ อาตัม นีละไพจิตร (2553) ได้ศึกษาและพัฒนาสมรรถนะการให้คำปรึกษากลุ่ม สำหรับครูเอกชนสอนศาสนาอิสลาม พบว่า มีองค์ประกอบของสมรรถนะการให้คำปรึกษากลุ่ม ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ คือ 1) เจตคติต่อการให้คำปรึกษากลุ่ม 2) การเป็นผู้นำกลุ่ม 3) ความรู้การให้คำปรึกษากลุ่ม และ 4) ทักษะการให้คำปรึกษากลุ่ม โดยใช้โปรแกรมกลุ่มฝึกอบรม ซึ่งประกอบด้วยกิจกรรมกลุ่ม กรณีศึกษาและการอภิปราย ภาคทฤษฎีและฝึกปฏิบัติ ผลการวิจัย พบว่า สมรรถนะการให้การปรึกษากลุ่มหลังการใช้โปรแกรมกลุ่มฝึกอบรมและระยะเวลาการติดตามผลเพิ่มสูงขึ้น และผลการวิจัยของ และงานวิจัยของ กันยารัตน์ เมืองแก้ว (2563) ได้พัฒนาสมรรถนะ การปรึกษาเชิงจิตวิทยาแนวมนุษยนิยม เพื่อสร้างความเป็นธรรมทางสังคม พบว่า รูปแบบการฝึกอบรมมีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อสมรรถนะการปรึกษาของนักศึกษาจิตวิทยา สรุปได้ว่า งานวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาสมรรถนะการปรึกษา ส่วนใหญ่มีองค์ประกอบ 3 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านเจตคติ 2) ด้านความรู้ และ 3) ด้านทักษะ และใช้การฝึกอบรมร่วมกับการให้การปรึกษากลุ่มสามารถเพิ่มสมรรถนะการให้การปรึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้างานวิจัยเกี่ยวกับการบูรณาการการศึกษา และวิเคราะห์สภาพปัญหาของการปรึกษาในโรงเรียนจึงนำการศึกษาเชิงผสมผสานเทคนิควิธี (Technical eclectic) มาใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เนื่องจากเป็นรูปแบบการผสมผสานที่นิยมใช้มากที่สุด โดยเป็นการนำเอาเฉพาะเทคนิคจากทฤษฎีการศึกษาและจิตบำบัดต่าง ๆ ที่มีหลักฐานเชิงประจักษ์ (Empirically supported interventions) มาใช้ให้เหมาะสมกับการช่วยเหลือนักเรียนของครูที่ปรึกษา โดยมีได้ยึดถือทฤษฎีการศึกษาใดทฤษฎีหนึ่ง ซึ่งเหมาะกับการพัฒนาสมรรถนะการปรึกษาครูที่ปรึกษาในช่วงระยะเวลาสั้นๆ โดยการศึกษาในระดับสมรรถนะการปรึกษาของครูที่ปรึกษา และพัฒนารูปแบบการให้การปรึกษาโดยใช้โปรแกรมการปรึกษาและบทเรียนออนไลน์ ซึ่งกระทรวงศึกษาธิการได้มีนโยบายการส่งเสริมการศัลยกรรม เพื่อให้ครูมีสมรรถนะในการปฏิบัติงาน โดยกำหนดไว้ในแผนปฏิบัติการด้านดิจิทัลเพื่อการศึกษา (พ.ศ. 2566 - 2570) ยุทธศาสตร์ที่ 2 สร้างโอกาส ความเสมอภาค และความเท่าเทียมทางการศึกษาด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล มีเป้าหมายให้ครูสามารถเข้าถึงบริการทางการศึกษาได้อย่างทั่วถึง เท่าเทียม และมีประสิทธิภาพใช้ประโยชน์จากนวัตกรรมดิจิทัลได้อย่างเต็มศักยภาพตามภูมิทัศน์ดิจิทัลของประเทศไทยตามยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561 - 2580) รวมทั้งผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยเกี่ยวกับการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการพัฒนาสมรรถนะการให้การปรึกษาครูของ กุลธิดา ธรรมวิวัฒน์ และคณะ (2565) ซึ่งได้พัฒนาชุดเนื้อหาบนสื่อสังคมออนไลน์เพื่อการสื่อสารสุขภาพจิต เรื่อง การมีปฏิสัมพันธ์ด้านการสื่อสาร บริการจิตวิทยาและให้คำปรึกษา

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี พบว่า การรับรู้ของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อชุดเนื้อหาที่พัฒนาขึ้น โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ทำให้ผู้วิจัยในฐานะที่ดำรงตำแหน่งเป็นศึกษานิเทศก์ มีบทบาทของการเป็น โค้ช ส่งเสริม สนับสนุนให้ครูมีความสามารถในการออกแบบนิเวศการเรียนรู้ โดยการเชื่อมโยงนโยบายดังกล่าวสู่การปฏิบัติได้ จึงมีความสนใจที่จะนำเทคโนโลยีเข้ามาช่วย เพื่อเพิ่มโอกาสให้ครูสามารถเข้าถึงความรู้ได้ง่าย สะดวก ลดระยะเวลาในการอบรมพัฒนา จึงสนใจที่จะพัฒนาบทเรียนออนไลน์บนเว็บ เพื่อนำมาใช้เป็นส่วนหนึ่งของรูปแบบในการให้การปรึกษาเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านความรู้ของครูที่ปรึกษาด้วย

จากเหตุผลและความจำเป็นที่ได้กล่าวมาในข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะดำเนินการศึกษาระดับสมรรถนะการปรึกษาของครูที่ปรึกษา โดยใช้แบบวัดสมรรถนะการปรึกษาที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น และเพื่อให้การสรุปผลระดับของสมรรถนะการปรึกษาของครูที่ปรึกษาสามารถอ้างอิงไปยังกลุ่มประชากรได้ และมีความเหมาะสมกับสภาพปัจจุบัน ผู้วิจัยจึงจะดำเนินการหาเกณฑ์มาตรฐาน (Norm) เพื่อนำมาใช้เป็นเกณฑ์ในการคัดกลุ่มตัวอย่างเข้าร่วมการวิจัยในระยะทดลองใช้โปรแกรมการปรึกษา เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการปรึกษาสำหรับครูที่ปรึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จังหวัดระยอง เพื่อให้ครูสามารถให้การปรึกษากับผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ บรรลุผลตามเป้าหมายของการให้การปรึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. การพัฒนารูปแบบการเสริมสร้างสมรรถนะการให้การปรึกษาของครูที่ปรึกษา
2. ศึกษาผลการใช้รูปแบบการเสริมสร้างสมรรถนะการให้การปรึกษาของครูที่ปรึกษา

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษานี้ เป็นการวิจัยและพัฒนา (Research and development) เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการปรึกษาสำหรับครูที่ปรึกษา ด้วยรูปแบบการปรึกษาเชิงผสมผสานเทคนิควิธี ที่มุ่งเน้นการนำผลการวิจัยไปใช้ในการปฏิบัติงานของผู้วิจัยโดยตรง โดยแบ่งออกเป็น 2 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 การพัฒนารูปแบบการเสริมสร้างสมรรถนะการให้การปรึกษาของครูที่ปรึกษา

ระยะที่ 2 ศึกษาผลการใช้รูปแบบการเสริมสร้างสมรรถนะการให้การปรึกษาของครูที่ปรึกษา

โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ ครูที่ปรึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ ปีการศึกษา 2566 ในจังหวัดระยอง จำนวน 4,889 คน (สำนักนโยบายและแผนการศึกษาขั้นพื้นฐาน ประจำปีการศึกษา 2566)

กลุ่มตัวอย่าง คือ ครูที่ปรึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ ปีการศึกษา 2566 ในจังหวัดระยอง จำนวน 20 คน

ผู้วิจัยมีขั้นตอนการได้มา ซึ่งกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

1. ผู้วิจัยสุ่มเลือกแบบเจาะจง (Purposive or judgmental sampling) คือ ครูที่ปรึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ ปีการศึกษา 2566 ในจังหวัดระยอง จำนวน 4,889 คน เนื่องจากเป็นพื้นที่ในการปฏิบัติงานของผู้วิจัยที่สมัครใจเข้าร่วมโครงการวิจัย
2. ผู้วิจัยให้ครูที่ปรึกษาที่สนใจเข้าร่วมโครงการวิจัยทำแบบวัดสมรรถนะการปรึกษา สำหรับครูที่ปรึกษาทาง ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น ผ่านทาง Google form จำนวน 30 ข้อ
3. ผู้วิจัยคัดเลือกคะแนนของครูที่ปรึกษาที่มีคะแนนสมรรถนะการปรึกษาน้อยกว่าค่าเกณฑ์ปกติ (Norms) ในระดับปานกลางลงมา เพื่อเป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ระยะที่ 2
4. ผู้วิจัยใช้การสุ่มอย่างง่าย โดยเลือกกลุ่มตัวอย่างที่เป็นครูที่ปรึกษาที่สมัครใจในการเข้าร่วมโครงการวิจัย จำนวน 20 คน
5. ผู้วิจัยดำเนินการสุ่มครูที่ปรึกษาเข้ากลุ่ม (Random assignment) เป็นกลุ่มทดลอง จำนวน 10 คน และกลุ่มควบคุม จำนวน 10 คน รวมทั้งสิ้นจำนวน 20 คน ดังนี้

5.1 กลุ่มทดลอง คือ ครูที่ปรึกษาที่สมัครใจเข้าร่วมโครงการและได้รับรูปแบบการเสริมสร้างสมรรถนะการปรึกษาสำหรับครูที่ปรึกษา จำนวน 10 คน และได้รับการประเมินด้วยตัวเองด้วยแบบวัดสมรรถนะการปรึกษาสำหรับครูที่ปรึกษา จำนวน 3 ครั้ง คือ ครั้งที่ 1 ระยะก่อนการทดลอง ครั้งที่ 2 ระยะหลังการทดลอง และครั้งที่ 3 ระยะติดตามผล

5.2 กลุ่มควบคุม คือ ครูที่ปรึกษาที่ไม่ได้รับรูปแบบการเสริมสร้างสมรรถนะการปรึกษาสำหรับครูที่ปรึกษาและได้รับการประเมินด้วยตัวเองด้วยแบบวัดสมรรถนะการปรึกษาสำหรับครูที่ปรึกษา จำนวน 3 ครั้ง คือ ครั้งที่ 1 ระยะก่อนการทดลอง ครั้งที่ 2 ระยะหลังการทดลอง และครั้งที่ 3 ระยะติดตามผล

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรต้น (Independent variables) คือ รูปแบบการเสริมสร้างสมรรถนะการให้การศึกษา
2. ตัวแปรตาม (Dependent variable) คือ สมรรถนะการปรึกษา

เครื่องมือในการวิจัย

1. แบบวัดสมรรถนะการปรึกษาสำหรับครูที่ปรึกษา ผู้วิจัยดำเนินการสร้างแบบวัดและหาคุณภาพของแบบวัด โดยให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน เป็นผู้พิจารณาความสอดคล้องของข้อคำถามกับนิยามศัพท์เฉพาะในแต่ละด้าน เป็นรายข้อ เพื่อให้คะแนนความตรงตามเนื้อหาของแบบวัดที่สร้างขึ้น แล้วนำคะแนนที่ได้จากการพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Item objective congruence: IOC) ระหว่างข้อคำถามกับนิยามศัพท์เฉพาะทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ ด้านเจตคติในการให้การ

ปรึกษา (Counseling Attitude) ด้านความรู้ในการให้การศึกษา (Counseling Knowledge) และด้านทักษะในการให้การศึกษา (Counseling Skills) ด้านละ 12 ข้อ รวมจำนวน 36 ข้อ ผู้วิจัยพิจารณาข้อคำถามที่มีค่า IOC มากกว่า .50 จึงตัดข้อคำถามออกจนเหลือ 30 ข้อ ผู้วิจัยได้ปรับปรุงแบบวัดสมรรถนะการศึกษาสำหรับครูที่ปรึกษาตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ จากนั้นนำแบบวัดสมรรถนะการศึกษาสำหรับครูที่ปรึกษาที่ปรับปรุงแก้ไขเสร็จสิ้น ไปทดลองใช้ (Try Out) กับครูที่ปรึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลทาง Google form จำนวน 30 คน นำผลมาวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (Item discrimination) โดยพิจารณาคัดเลือกข้อคำถาม ซึ่งควรมีค่ามากกว่า .20 ขึ้นไป พบว่า ข้อคำถาม มีค่าอำนาจจำแนกระหว่าง -0.088-0.780 ทั้งนี้ ผู้วิจัยได้ปรับข้อคำถามที่มีค่าอำนาจจำแนกน้อยกว่า .20 ให้ตรงกับนิยามศัพท์เฉพาะมากขึ้น ผู้วิจัยวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบวัด (Reliability) ด้วยการหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค (Cronbach's alpha coefficient) มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .891

2. โปรแกรมการศึกษา เรื่อง การเสริมสร้างสมรรถนะการศึกษาสำหรับครูที่ปรึกษา ด้วยรูปแบบการศึกษาเชิงผสมผสานเทคนิควิธี โปรแกรมการศึกษากลุ่ม เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการศึกษาสำหรับครูที่ปรึกษา ด้วยรูปแบบการศึกษาเชิงผสมผสานเทคนิควิธี ผู้วิจัยนำไปทดลองใช้กับครูที่ปรึกษา จำนวน 10 คน เพื่อทดสอบความเหมาะสมและประสิทธิภาพของการใช้เทคนิคและกิจกรรม พบว่า มีประเด็นสำคัญในการปรับปรุง ได้แก่ ครั้งที่ 1 ปฐมนิเทศ พบว่า การให้การศึกษา ควรใช้คำถามที่เน้นการสร้างสัมพันธภาพ และสร้างเป้าหมายร่วมกัน ครั้งที่ 4 ฝึกปฏิบัติการเป็นผู้ให้การศึกษา พบว่า การให้การศึกษายังระบุบทบาทของผู้รับการปรึกษาไม่ชัดเจน ทำให้ผู้รับการปรึกษาสับสน และบางช่วงของการให้การศึกษาใช้เวลานานเกินไป ผู้วิจัยควรใช้เทคนิคอื่น ๆ เพื่อกระชับเวลาและตัดบางส่วนที่ไม่จำเป็นออกไป และครั้งที่ 6 สร้างทัศนคติครูที่ปรึกษาและเรียนรู้ผ่านระบบออนไลน์ พบว่า ขั้นตอนการช่วงทำกิจกรรมโดยใช้เทคนิค ABC ครูให้ความสนใจในสถานการณ์ จึงมีการสนทนาในกลุ่มโดยใช้เวลานาน ผู้วิจัยควรควบคุมเวลาให้มีความเหมาะสมและเมื่อเปลี่ยนสถานการณ์ ผู้รับการปรึกษามีความสับสนและไม่แน่ใจในการวิเคราะห์ของตนเอง

3. บทเรียนออนไลน์ เรื่อง สมรรถนะการศึกษาสำหรับครูที่ปรึกษา ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อพัฒนาสมรรถนะการให้การศึกษาด้านความรู้ เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการศึกษาเรียนรู้ด้วยตนเองของครูที่ปรึกษาที่เข้าร่วมโครงการวิจัย เรื่อง การเสริมสร้างสมรรถนะการศึกษาสำหรับครูที่ปรึกษา ด้วยรูปแบบการศึกษาเชิงผสมผสานเทคนิควิธี โดยมีเนื้อหาความรู้และแบบฝึกหัด โดยเป็นการศึกษาด้วยตนเอง ใช้ระยะเวลาในการศึกษาส่วนละ 2 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 8 ชั่วโมง ผู้วิจัยดำเนินการนำบทเรียนออนไลน์ ไปทดลองใช้ (Try out) กับครูที่ปรึกษา จำนวน 10 คน พบว่า ส่วนที่ 1 แนวคิดและทฤษฎีการให้การศึกษา มีคุณภาพในระดับมาก ($\bar{X} = 4.22$ SD = .43) ส่วนที่ 2 เทคนิคการให้การศึกษา มีคุณภาพในระดับมาก ($\bar{X} = 4.20$ SD = .24) ส่วนที่ 3 กระบวนการให้การศึกษา มีคุณภาพในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.53$ SD = .21) และส่วนที่ 4 จริยธรรมแห่งวิชาชีพการให้การศึกษา มีคุณภาพในระดับมาก ($\bar{X} = 4.20$ SD = .18)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล กลุ่มทดลอง 1 กลุ่ม และกลุ่มควบคุม 1 กลุ่ม จำนวนกลุ่มละ 10 คน รวมเป็น 20 คน ดำเนินการทดลอง แบ่งเป็น 3 ระยะ ดังนี้

1. ระยะก่อนการทดลอง ผู้วิจัยดำเนินการวัดสมรรถนะการปรึกษาของครูที่ปรึกษา ก่อนการทดลอง เป็นคะแนนก่อนการทดลอง (Pre-test)

2. ระยะหลังการทดลอง ผู้วิจัยดำเนินการวัดสมรรถนะการปรึกษาของครูที่ปรึกษาภายหลัง ดำเนินการให้การปรึกษาตามรูปแบบการเสริมสร้างสมรรถนะการให้การปรึกษาของครูที่ปรึกษาสมรรถนะ การปรึกษาสำหรับครูที่ปรึกษา เป็นคะแนนหลังการทดลอง (Post-test)

3. ระยะหลังการติดตามผล ผู้วิจัยดำเนินการวัดสมรรถนะการปรึกษาของครูที่ปรึกษา ภายหลัง ดำเนินการให้การปรึกษาตามรูปแบบการเสริมสร้างสมรรถนะการให้การปรึกษาของครูที่ปรึกษาครบทุกครั้ง เมื่อผ่านไปแล้ว 1 เดือน แล้วใช้คะแนนการวัดดังกล่าวเป็นคะแนนภายหลังการทดลอง (Follow up)

ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

1. ผู้วิจัยทำหนังสือจากคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา เพื่อขออนุญาตเก็บข้อมูล ในระยะที่ 1 โดยผู้วิจัยดำเนินการติดต่อประสานงานกับสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดจำนวน 12 แห่ง ที่ใช้ วิธีการสุ่มอย่างง่ายแบ่งตามภูมิภาค เพื่อขอความอนุเคราะห์ประชาสัมพันธ์การเก็บข้อมูลวิจัย

2. ผู้วิจัยสุ่มเลือกแบบเจาะจง (Purposive or judgmental sampling) คือ ครูที่ปรึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ ปีการศึกษา 2566 ในจังหวัดระยอง จำนวน 4,889 คน เนื่องจากเป็นพื้นที่ในการปฏิบัติงานของผู้วิจัย

3. ผู้วิจัยให้ครูที่ปรึกษาที่สนใจเข้าร่วมโครงการวิจัยทำแบบวัดสมรรถนะการปรึกษา สำหรับครูที่ ปรึกษาทาง Google form จำนวน 30 ข้อ

4. ผู้วิจัยคัดเลือกคะแนนของครูที่ปรึกษาที่มีคะแนนสมรรถนะการปรึกษาต่ำกว่า ค่าเกณฑ์ปกติ (Norms) ในระดับปานกลางลงมา เพื่อเป็นกลุ่มตัวอย่างในระยะที่ 2

5. ผู้วิจัยใช้การสุ่มอย่างง่าย โดยเลือกกลุ่มตัวอย่างที่เป็นครูที่ปรึกษาที่สมัครใจในการเข้าร่วม โครงการวิจัย จำนวน 20 คน

6. ผู้วิจัยติดต่อกับครูที่ปรึกษา เพื่อแจ้งผลการสมัครทุกคนตามลำดับ ส่วนข้อมูลของ ผู้ที่ไม่ได้รับการคัดเลือก ผู้วิจัยจะทำการทำลายข้อมูลทันที หลังจากแจ้งผลการคัดเลือกครูที่ปรึกษาที่ ได้รับการคัดเลือก ผู้วิจัยชี้แจงรายละเอียดโครงการ เปิดโอกาสให้ครูที่ปรึกษาซักถามจนเข้าใจ ตลอดจน เปิดโอกาสให้ครูที่ปรึกษาที่เข้าร่วมโครงการวิจัยได้ทุกช่องทางตลอดระยะเวลาที่ทำการวิจัย

7. ผู้วิจัยดำเนินการสุ่มครูที่ปรึกษาเข้ากลุ่ม (Random assignment) เป็นกลุ่มทดลอง จำนวน 10 คน และกลุ่มควบคุม จำนวน 10 คน รวมทั้งสิ้นจำนวน 20 คน มีรายละเอียดดังนี้

7.1 กลุ่มทดลอง คือ ครูที่ปรึกษาที่สมัครใจเข้าร่วมโครงการและได้รับรูปแบบการเสริมสร้างสมรรถนะการปรึกษาสำหรับครูที่ปรึกษา จำนวน 10 คน ซึ่งประกอบด้วย โปรแกรมการให้การปรึกษา เรื่อง การเสริมสร้างสมรรถนะการปรึกษาสำหรับครูที่ปรึกษา ด้วยรูปแบบการปรึกษาเชิงผลงานเทคนิควิธี มีขั้นตอนการปรึกษา 3 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นเริ่มต้น ขั้นดำเนินการและขั้นยุติ ดำเนินการปรึกษาทั้งหมด จำนวน 10 ครั้ง ระยะเวลา ครั้งละ 60-90 นาที ร่วมกับการเรียนรู้บทเรียนออนไลน์ เรื่อง สมรรถนะการปรึกษาสำหรับครูที่ปรึกษา ด้วยการศึกษาดูด้วยตนเอง โดยมีเนื้อหาเกี่ยวกับแนวคิดและทฤษฎีการให้การปรึกษา เทคนิคการให้การปรึกษา กระบวนการให้การปรึกษา และจริยธรรมและวิชาชีพในการให้การปรึกษา ในรูปแบบข้อมูล และมีแบบฝึกหัดสำหรับทบทวนความรู้ในแต่ละส่วน ใช้ระยะเวลาในการศึกษา จำนวน 8 ชั่วโมง ผู้วิจัยจะระบุวัน และเวลากับผู้เข้าร่วมโครงการวิจัยตามข้อตกลงในการปรึกษา เมื่อสิ้นสุดการปรึกษาแต่ละครั้ง

7.2 กลุ่มควบคุม คือ ครูที่ปรึกษาที่ไม่ได้รับรูปแบบการเสริมสร้างสมรรถนะการให้การปรึกษาของครูที่ปรึกษาและได้รับการประเมินด้วยตัวเองด้วยแบบวัดสมรรถนะการปรึกษาสำหรับครูที่ปรึกษา จำนวน 3 ครั้ง คือ ครั้งที่ 1 ระยะเวลาก่อนการทดลอง ครั้งที่ 2 ระยะเวลาหลังการทดลองและครั้งที่ 3 ระยะเวลาติดตามผล

การวิเคราะห์ข้อมูล (Data Analysis)

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS วิเคราะห์สมรรถนะการปรึกษาของครูที่ปรึกษา ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

1. วิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐาน เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป และสมรรถนะการปรึกษาของครูที่ปรึกษาของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

2. การตรวจสอบเมทริกซ์เอกลักษณะโดยใช้สถิติทดสอบ Bartlett's test of sphericity และการหาค่าความเพียงพอของการเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยรวม (Measure of sampling adequacy: MSA) ของตัวแปรเชิงประจักษ์ ที่ทำการศึกษาในแบบจำลองสมการโครงสร้างทั้งหมด เพื่อตรวจสอบว่าค่าความแปรปรวนของตัวแปรที่ศึกษาทุกตัวแปร เพื่อตรวจสอบ ความสัมพันธ์กันระหว่างตัวแปรว่ามีมากเพียงพอที่จะนำมาใช้ในการวิเคราะห์ได้หรือไม่

3. วิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของสมรรถนะการปรึกษาของครูที่ปรึกษาในภาพรวมระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ในระยะก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และการติดตามผล โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบมีการวัดซ้ำแบบทางเดียว (One-way analysis of variance repeated measurement: ANOVA) โดยใช้โปรแกรมการวิเคราะห์ SPSS

ผลการวิจัย

1. ผลการพัฒนารูปแบบการเสริมสร้างสมรรถนะการป้กษาสำหรับครูที่ป้กษา

ผู้วิจัยดำเนินการพัฒนารูปแบบการเสริมสร้างสมรรถนะการป้กษาสำหรับครูที่ป้กษา ประกอบด้วย

1.1 โปรแกรมการป้กษา เรื่อง การเสริมสร้างสมรรถนะการป้กษาสำหรับครูที่ป้กษา ด้วยรูปแบบการป้กษาเชิงผลงานเทคนิควิธี โปรแกรมการป้กษานี้สร้างขึ้น เพื่อให้ความช่วยเหลือครูในการเข้าใจตนเอง เข้าใจสถานการณ์ เลือกใช้ทฤษฎี กระบวนการและเทคนิคการให้การป้กษาให้ครูตามความเหมาะสมกับลักษณะของปัญหาและธรรมชาติของผู้เรียนผู้วิจัยได้ทำการออกแบบโปรแกรมโดยคำนึงถึงสภาพบริบทและบทบาทหน้าที่ของครูที่ป้กษาในสถานศึกษา และความต้องการของครูในการพัฒนาสมรรถนะการให้การป้กษา ซึ่งเป็นการบูรณาการทางเทคนิคของทฤษฎีการให้การป้กษา ประกอบด้วย การฟังอย่างตั้งใจและการรับรู้ (Active listening and hearing) การยอมรับ (Accepting) การเข้าใจ (Understanding) การสร้างบรรยากาศที่อบอุ่นจริงใจ การปรับความคิด (Cognitive adaptation) การมอบหมายการบ้าน (Homework assignment) การพูดในใจ (Internal dialogue) สำรวจตัวเอง (Self-observation) การจินตนาการ (Imagery) และการปรับความคิด (Cognitive adaptation) มีขั้นตอนการป้กษา 3 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นนำ ขั้นดำเนินการ และขั้นยุติ ซึ่งประกอบด้วยการให้การป้กษาทั้งหมด 10 ครั้ง ระยะเวลา ครั้งละ 60-90 นาที โดยครั้งที่ 1-10 เป็นการป้กษากลุ่มแบบพบหน้า ครั้งที่ 3-6 เป็นการป้กษากลุ่มแบบพบหน้าและศึกษาบทเรียนออนไลน์ด้วยตนเอง ครั้งที่ 4-7 เป็นการป้กษากลุ่มแบบพบหน้าและฝึกปฏิบัติด้วยตนเอง โดยมีการให้การป้กษาทั้งสิ้นจำนวน 10 ครั้ง ดังนี้

ครั้งที่ 1 ปฐมนิเทศ

ครั้งที่ 2 สำรวจตัวตนและรักษาสัมพันธ์ภาพ

ครั้งที่ 3 พัฒนาตัวตน เรียนรู้ผ่านระบบออนไลน์

ครั้งที่ 4 ฝึกปฏิบัติการเป็นผู้ให้การป้กษา

ครั้งที่ 5 แลกเปลี่ยนประสบการณ์การให้คำป้กษา

ครั้งที่ 6 สร้างทัศนคติครูที่ป้กษาและเรียนรู้ผ่านระบบออนไลน์

ครั้งที่ 7 เรียนรู้และฝึกการใช้ทฤษฎีการให้การป้กษา

ครั้งที่ 8 การฝึกทักษะการให้การป้กษา

ครั้งที่ 9 วิเคราะห์บททวน ค้นหารูปแบบ

ครั้งที่ 10 ยุติการป้กษา

1.2 บทเรียนออนไลน์ เรื่อง สมรรถนะการปรีกษาสำหรับครูที่ปรีกษา มีเนื้อหาการเรียนรูู้แบ่งเป็น 4 ส่วน ประกอบด้วย

ส่วนที่ 1 แนวคิดและทฤษฎีการให้การปรีกษา

ส่วนที่ 2 เทคนิคการให้การปรีกษา

ส่วนที่ 3 กระบวนการให้การปรีกษา

ส่วนที่ 4 จริยธรรมแห่งวิชาชีพการให้การปรีกษา

โดยเป็นการศึกษาด้วยตนเอง ใช้ระยะเวลาในการศึกษาส่วนละ 2 ชั่วโมง รวม 8 ชั่วโมง

2. ผลการใช้รูปแบบการเสริมสร้างสมรรถนะการปรีกษาสำหรับครูที่ปรีกษา เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการปรีกษาของครูที่ปรีกษา

2.1 กลุ่มทดลองที่ได้รับรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะการปรีกษาสำหรับครูที่ปรีกษา มีสมรรถนะการปรีกษาของครูที่ปรีกษา ไม่แตกต่างกับกลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 1 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยสมรรถนะการปรีกษา (CC) ระหว่างกลุ่มควบคุมกับกลุ่มทดลองในช่วงเวลาในการวัด 3 ระยะ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม					
กลุ่ม	.568	1	.568	2.057	.169
ความคลาดเคลื่อน	4.974	18	.276		

จากตารางที่ 1 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยสมรรถนะการปรีกษา (CC) ระหว่างกลุ่มควบคุมกับกลุ่มทดลอง ในช่วงเวลาในการวัด 3 ระยะ พบว่า สมรรถนะการปรีกษาระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($F = 2.057, p = .169$)

2.2 กลุ่มตัวอย่างที่ได้รับรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะการปรีกษาสำหรับครูที่ปรีกษา มีสมรรถนะการปรีกษาของครูที่ปรีกษา หลังการทดลองสูงกว่าก่อนทดลอง มีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ย .231 สมรรถนะการปรีกษาของครูที่ปรีกษาดิตตามผลสูงกว่าก่อนทดลอง มีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ย .213 ส่วนในระยะหลังการทดลองและดิตตามผลไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 2 ตารางแสดงผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยสมรรถนะการปรึกษา (CC) รายคู่ในระลอกก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และการติดตามผล โดยวิธีทดสอบ Bonferroni (n=10)

การเปรียบเทียบรายคู่	Mean difference	p-value	ผลการเปรียบเทียบรายคู่
ก่อนการทดลอง - หลังการทดลอง	-.231*	.001	หลัง > ก่อน
ก่อนการทดลอง-ติดตามผล	-.213*	.005	ติดตาม > ก่อน
หลังการทดลอง-ติดตามผล	.018	1.000	ไม่แตกต่างกัน

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบรายคู่ มีดังนี้

สมรรถนะการปรึกษาของครูที่ปรึกษาหลังการทดลองสูงกว่าก่อนทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ย .231

สมรรถนะการปรึกษาของครูที่ปรึกษาติดตามผลสูงกว่าก่อนทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ย .213

ส่วนในระลอกหลังการทดลองและติดตามผลไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

อภิปรายผล

ผู้วิจัยขอเสนอข้อค้นพบเพื่ออภิปรายผลการวิจัย ดังนี้

1. โปรแกรมการปรึกษา เรื่อง การเสริมสร้างสมรรถนะการปรึกษาสำหรับครูที่ปรึกษา ด้วยรูปแบบการปรึกษาเชิงผสมผสานเทคนิควิธี

1.1 ผลการใช้โปรแกรมการปรึกษา เรื่อง การเสริมสร้างสมรรถนะการปรึกษาสำหรับครูที่ปรึกษา ด้วยรูปแบบการปรึกษาเชิงผสมผสานเทคนิควิธีที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น พบว่า มีความยืดหยุ่นในการใช้โปรแกรม ซึ่งออกแบบให้เข้ากับวัตถุประสงค์แต่ละครั้ง เพื่อให้ผู้รับการปรึกษามีทางเลือกในการได้รับเทคนิคการให้การปรึกษาที่หลากหลาย ผู้วิจัยได้ผสมผสานระหว่างเทคนิคทั้งการรับรู้ อารมณ์และพฤติกรรม ซึ่งจะช่วยให้ผู้รับการปรึกษาเข้าใจเกี่ยวกับความคิด ความเชื่อ และสัมผัสได้ถึงระดับความรู้สึกนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมกรออกแบบโปรแกรมการปรึกษา ผู้วิจัยใช้เทคนิคการสร้างบรรยากาศอบอุ่นจริงใจ การยอมรับ การรับรู้ การเข้าใจ เพื่อสร้างสัมพันธภาพที่ดีของการให้การปรึกษาแบบยึดบุคคลเป็นศูนย์กลางเป็นฐาน และเลือกใช้เทคนิคอื่นๆ ตามวัตถุประสงค์ของการให้การปรึกษาแต่ละครั้ง ซึ่งทำให้ผู้รับการปรึกษามีสมรรถนะการปรึกษาสูงขึ้น

1.2 ด้านเทคนิคการให้การปรึกษา ผู้วิจัยให้ความสำคัญกับการสร้างสัมพันธภาพระหว่างผู้รับการปรึกษามากที่สุด เนื่องด้วยการให้การปรึกษาที่มีสัมพันธภาพที่ดีระหว่างผู้ให้การปรึกษาและผู้รับ

การปรึกษาทำให้การให้การปรึกษานั้นมีประสิทธิภาพ โดยการสร้างบรรยากาศที่เป็นมิตร จริงใจ ทำให้ลดความตึงเครียด หรือผ่อนคลาย รู้สึกอบอุ่นใจมากขึ้น เกิดความไว้วางใจ ซึ่งช่วยให้ผู้รับการปรึกษาแสดงความรู้สึกของตัวเองได้อย่างเต็มที่ และอยากมีส่วนร่วมมากขึ้น กล้าที่จะเล่าเรื่องราว แบ่งปันประสบการณ์ที่สะท้อนถึงความคิด ตัวตน ความรู้สึกที่แท้จริงที่อยู่ภายในของตนเองได้อย่างเปิดเผยอย่างมีอิสระ และสร้างพลังการเล่าร่วมกันภายในกลุ่มอย่างทรงพลัง ดังนี้

การให้การปรึกษา ครั้งที่ 1-2 ผู้วิจัยจะเน้นให้สมาชิกได้ทำความรู้จัก และสร้างกติการ่วมกันและเพื่อให้เกิดความเข้าใจในการให้การปรึกษา ผู้วิจัยได้ชี้แจงกระบวนการให้การปรึกษาอย่างเป็นลำดับขั้นตอน สร้างจังหวะในการเรียนรู้ร่วมกัน ซึ่งเทคนิคที่ผู้วิจัยเลือกใช้ คือ การรับฟังอย่างมีประสิทธิภาพ และสร้างบรรยากาศที่อบอุ่น จริงใจ เน้นถึงความสำคัญของการสร้างความไว้วางใจที่มีต่อการเกิดปฏิสัมพันธ์และการเปิดเผยตนเอง

การให้การปรึกษา ครั้งที่ 3 ผู้วิจัยเลือกเทคนิคการให้การปรึกษาของ Virginia Satir ที่กล่าวถึงคุณลักษณะของบุคคลนั้นเปรียบเสมือนภูเขา น้ำแข็งที่ลอยอยู่ในน้ำ เพื่อพัฒนาความคิดในการให้การปรึกษาของผู้รับการปรึกษาที่ลุ่มลึกมากขึ้น และเพื่อรักษาสัมพันธภาพที่ดีผู้วิจัยยังคงใช้เทคนิคการปรึกษาเชิงผสมผสานเทคนิควิธีของ Corey โดยผสมผสานเทคนิคการฟังอย่างตั้งใจและการรับรู้ การยอมรับ การยอมรับนับถือ จากการใช้เทคนิคดังกล่าว พบว่า ผู้รับการปรึกษาได้มีการแสดงความคิดเห็นต่อสถานการณ์ที่กำหนดให้อย่างหลากหลายมุมมอง เช่น การแสดงพฤติกรรมที่นิ่งเฉย บางครั้งเป็นสิ่งที่วัดยาก ทำให้การสะท้อนถึงสิ่งอยู่ใต้ภูเขาน้ำแข็ง เช่น ความคิด ความเชื่อ ผู้รับการปรึกษาอาจสะท้อนออกมาได้ไม่ชัดเจน ผู้วิจัยจึงใช้คำถามสะท้อนคิดถึงสาเหตุและแนวทางในการแก้ไขพฤติกรรมนิ่งเฉย และให้การสนับสนุนการสร้างสัมพันธภาพจะเป็นสิ่งที่ช่วยให้เกิดการยอมรับ และเปิดเผยพฤติกรรมที่มาจากความคิดและความเชื่อมากขึ้น

การให้การปรึกษา ครั้งที่ 4 ฝึกปฏิบัติการเป็นผู้ให้การปรึกษา เป็นการสร้างประสบการณ์ตรงให้กับผู้รับการปรึกษาได้การเรียนรู้และเข้าใจได้มากที่สุด ผู้วิจัยได้นำทฤษฎีการเรียนรู้ของ Albert Bandura ซึ่งมีความเชื่อว่า การเรียนรู้ของมนุษย์ส่วนมากเป็นการเรียนรู้โดยการสังเกต หรือการเลียนแบบจากตัวแบบ ผู้วิจัยจึงนำกรณีตัวอย่างปัญหาของนักเรียนที่เกิดขึ้นจริงในโรงเรียนมาให้ครูที่ปรึกษาได้ทดลองออกแบบการให้การปรึกษา สวัสดิ์และฝึกปฏิบัติการให้การปรึกษาของครูที่ปรึกษา เพื่อนำความรู้ที่ได้จากการศึกษาด้วยตนเองในระบบออนไลน์มาใช้ในการฝึกปฏิบัติ และเรียนรู้ไปพร้อมกับครูที่ปรึกษา รวมทั้งใช้เทคนิคการปรึกษาเชิงผสมผสานเทคนิควิธีของ Corey โดยผสมผสานเทคนิค การปรับความคิด การมอบหมายการบ้าน

การใช้คำพูดบอกกับตัวเอง การเรียนรู้สิ่งใหม่ การพูดในใจ เพื่อให้ครูที่ปรึกษาได้เรียนรู้จากการฝึกปฏิบัติ จากสถานการณ์จำลอง และแลกเปลี่ยนประสบการณ์ในการเรียนรู้ร่วมกัน

การให้การปรึกษา ครั้งที่ 5 แลกเปลี่ยนประสบการณ์การให้การปรึกษา ผู้วิจัยได้เปิดโอกาสให้ ครูที่ปรึกษาได้แลกเปลี่ยนประสบการณ์ในการให้การปรึกษาอย่างอิสระและเปิดเผยตามประเด็นที่ผู้วิจัย กำหนด โดยผสมผสานเทคนิคสำรวจตัวเอง การจินตนาการ การปรับความคิด ร่วมกับเทคนิคการฟังอย่างตั้งใจ และการรับรู้ การยอมรับ การยอมรับนับถือ การเข้าใจ และสร้างบรรยากาศที่อบอุ่นจริงใจ ผู้วิจัย พบว่า เทคนิคดังกล่าวผู้รับการปรึกษามีโอกาสสำรวจตนเองตามข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้น สามารถสะท้อน ประสบการณ์ในการให้การปรึกษาตั้งแต่เริ่มต้นกระบวนการจนจบกระบวนการ ได้แก่ การสร้างสัมพันธภาพกับนักเรียน วิธีการที่ใช้ในการสำรวจค้นหา ความต้องการ เป้าหมาย หรือปัญหาของนักเรียน และการตรวจสอบทบทวน ผลการสำรวจค้นหาความต้องการนั้นตรงกับความต้องการของนักเรียน อย่างแท้จริงหรือไม่ รวมทั้งสิ่งที่ผู้รับการปรึกษาได้เรียนรู้โดยสะท้อนถึงข้อค้นพบของตนเอง

การให้การปรึกษา ครั้งที่ 6 สร้างทัศนคติครูที่ปรึกษาและเรียนรู้ผ่านระบบออนไลน์ ผู้วิจัยนำ กรณีตัวอย่างปัญหาของนักเรียนที่เกิดขึ้นจริงในโรงเรียนมาให้ครูที่ปรึกษา ครูที่ปรึกษาได้ทดลองออกแบบ การให้การปรึกษา สาธิตและฝึกปฏิบัติการให้การปรึกษาของครูที่ปรึกษา เพื่อนำความรู้ที่ได้จากการศึกษา ด้วยตนเองในบทเรียนออนไลน์มาใช้ในการฝึกปฏิบัติ และเรียนรู้ไปพร้อมกับครูที่ปรึกษา โดยได้นำเทคนิค ที่นำมาใช้ในการให้การปรึกษา ผู้วิจัยใช้ ABC Model เป็นเทคนิคสำคัญเทคนิคหนึ่งที่นักจิตวิทยาใช้ในการ แก้ไขพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมโดยมีกรอบความคิดว่า ความเชื่อหรือความคิดที่บุคคลสร้างขึ้นมา เพื่อ อธิบายเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นกับตน จะมีอิทธิพลต่ออารมณ์และพฤติกรรมที่บุคคลใช้ตอบโต้เหตุการณ์นั้น

การให้การปรึกษา ครั้งที่ 7 เรียนรู้และฝึกการใช้เทคนิคการให้การปรึกษา การเสริมสร้าง สมรรถนะการปรึกษาสำหรับครูที่ปรึกษา ในการให้การปรึกษารั้งนี้ เป็นการฝึกปฏิบัติในการให้การปรึกษา กลุ่ม ผู้วิจัยใช้เทคนิคการปรึกษาเชิงผสมผสานเทคนิควิธีของ Corey โดยผสมผสานเทคนิคความคิดอัตโนมัติ เป็น ฐานรากของการเกิดพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ พัฒนาครูที่ปรึกษาให้เข้าใจความคิดของตนเอง พิจารณา ข้อเท็จจริงและเกิดการปรับความคิดที่เหมาะสม ได้แก่ สำรวจตัวเองการจินตนาการ การปรับความคิด สิ่งที่ ผู้รับการปรึกษาจะต้องทำความเข้าใจกับตนเอง

การให้การปรึกษา ครั้งที่ 8 การฝึกทักษะ การให้การปรึกษา การให้การปรึกษาที่ดีและมี ประสิทธิภาพนั้น จำเป็นจะต้องอาศัยหลักการทางจิตวิทยา โดยที่ผู้ให้การปรึกษาจะต้องได้รับการฝึกฝนใน ระดับหนึ่ง สามารถให้การปรึกษาตามกระบวนการในการให้การปรึกษาเพื่อใช้ในการพูดคุยกันระหว่าง ผู้วิจัยและครูที่ปรึกษาในบรรยากาศที่เป็นกันเอง ก่อให้เกิดความรู้สึกสบายใจและอยากจะเปิดเผยเรื่องราว

ของตนตามความเป็นจริงให้มากที่สุด เพื่อให้เกิดกระบวนการของการให้การศึกษาในครั้งนั้นบรรลุเป้าหมาย สำคัญเกิดความรู้สึกผ่อนคลาย เกิดทัศนคติที่ดีในการดำเนินชีวิต และสามารถมองเห็นแนวทางในการรับมือกับ ปัญหาที่เกิดขึ้น ตลอดจนสามารถมองเห็นแนวทางและตัดสินใจแก้ปัญหาของตนเองได้ในที่สุด

การให้การศึกษา ครั้งที่ 9 ผู้วิจัยใช้เทคนิคการฟังอย่างตั้งใจและการรับรู้ การยอมรับ การยอมรับนับถือ การเข้าใจ และสร้างบรรยากาศที่อบอุ่นจริงใจ สำรวจตัวเอง การจินตนาการ และการปรับความคิด โดยผู้วิจัยกำหนดสถานการณ์ที่ใกล้เคียงกับสถานการณ์จริงในการให้การศึกษา แล้วให้ผู้รับการปรึกษาแต่ละท่านได้เสนอวิธีการที่ใช้ในการแสดงพฤติกรรมตามทักษะที่กำหนด และให้ผู้รับการปรึกษาร่วมกันสรุปแนวทางการนำทักษะไปใช้ในการให้การศึกษาผู้เรียน ผู้วิจัยให้กำลังใจและสร้างความเชื่อมั่นโดยการให้ผู้รับการปรึกษาได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความรู้ ความเข้าใจในทักษะ ผู้วิจัยพบว่า สมาชิกบางส่วนยังมีความกังวลใจในการให้การศึกษา เนื่องด้วยประสบการณ์ของตนเองยังน้อย สถานศึกษาของตนเองมีจำนวนนักเรียนมาก มีความกังวลว่า จะดูแลนักเรียนไม่ทั่วถึง สถานศึกษาของตนเองยังขาดการให้การสนับสนุน

การให้การศึกษา ครั้งที่ 9 วิเคราะห์บททวน ค้นหารูปแบบการเสริมสร้างสมรรถนะการปรึกษา สำหรับครูที่ปรึกษา การให้การศึกษาที่ผ่านมา ผู้รับการปรึกษาจะได้รับความรู้และประสบการณ์ และความเชื่อมั่นในการเป็นผู้ให้การศึกษาโดยการปรับให้เข้ากับบุคลิกภาพของตนเองมากที่สุด เพื่อให้การปรึกษาในรูปแบบที่ตนเองถนัดและมีความมั่นใจ ดังที่ คาร์ล โรเจอร์ (Carl Rogers) ได้กล่าวถึง ทฤษฎีตัวตน (Self-Concept) ว่าบุคลิกภาพเป็นส่วนที่เป็นตัวตน (Self) เป็นการจัดระเบียบที่ถาวรซึ่งสามารถรับรู้ โดยผ่านประสบการณ์ของแต่ละบุคคล และครูที่ปรึกษาส่วนใหญ่จะอยู่ในช่วงอายุระหว่าง 25-45 ปี เป็นช่วงอายุที่มีมโนภาพแห่งตนที่ชัดเจน ดังนั้น การให้การศึกษาจึงมีส่วนในการสร้างบุคลิกที่น่าเชื่อถือและเลือกใช้เทคนิคที่ตนเองสนใจและถนัด และมีความเชื่อเกี่ยวกับทฤษฎีนั้นอย่างลึกซึ้ง จึงจะสามารถให้การปรึกษาได้อย่างเต็มที่และเต็มศักยภาพของตนเองในการปรึกษาครั้งนี้

การให้การศึกษา ครั้งที่ 10 ยุติการปรึกษา ผู้ให้การศึกษาและผู้รับการปรึกษาได้สรุปสิ่งที่เกิดขึ้น ในระหว่างการให้ปรึกษากลุ่ม และผู้วิจัยควรเพิ่มเติมในบางประเด็นที่สำคัญและเกี่ยวข้อง โดยการให้ข้อมูล และให้กำลังใจแก่ครูที่ปรึกษาอย่างจริงใจ เพื่อให้ครูที่ปรึกษาเห็นถึงความสำคัญในการให้การศึกษา เพื่อช่วยเหลือแนะนำส่งเสริมให้ครูที่ปรึกษาเข้าใจตนเองและสามารถหาทางออกให้กับตนเองได้อย่างเหมาะสม โดยผู้วิจัยใช้เทคนิคการเพื่อให้ผู้รับการปรึกษาจะต้องทำความเข้าใจกับตนเอง เห็นความสำคัญในการให้การศึกษา เกิดความภาคภูมิใจในตนเองมีความรู้สึกนึกคิดที่ดีต่อตนเอง ได้แก่ การฟังอย่างตั้งใจและการรับรู้ การยอมรับ การยอมรับนับถือ การเข้าใจ และสร้างบรรยากาศที่อบอุ่นจริงใจ เพื่อให้ครูที่ปรึกษาเข้าใจถึงตัวตนที่แท้จริงของตนเอง และการนำเทคนิคการให้การศึกษาไปใช้ได้อย่างเหมาะสม

1.2 ผลการใช้บทเรียนออนไลน์ เรื่อง สมรรถนะการปรัษาสำหรับครูที่ปรัษา ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อพัฒนาสมรรถนะการให้การปรัษาด้านความรู้ เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการศึกษาเรียนรู้ด้วยตนเองของครูที่ปรัษาที่เข้าร่วมโครงการวิจัย เรื่อง การเสริมสร้างสมรรถนะการปรัษาสำหรับครูที่ปรัษา ด้วยรูปแบบการปรัษาเชิงผสมผสานเทคนิควิธี โดยมีเนื้อหาความรู้และแบบฝึกหัด โดยมีเนื้อหาในบทเรียนสามารถนำไปใช้ในการพัฒนาสมรรถนะการให้การปรัษาได้ การเรียบเรียงเนื้อหาในบทเรียนออนไลน์มีความเหมาะสมกับหัวข้อเนื้อหาในบทเรียนออนไลน์ครอบคลุมสิ่งที่ครูที่ปรัษาคควรศึกษา การอธิบายเนื้อหาในบทเรียนออนไลน์เข้าใจง่าย การเรียบเรียงเนื้อหาในบทเรียนออนไลน์ มีความเหมาะสมกับหัวข้อ รูปแบบและวิธีการนำเสนอมีความเหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน และเอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้และพัฒนาสมรรถนะการให้การปรัษา และผู้วิจัยสังเกตจากการตอบคำถามของครูที่ปรัษาในช่วงของการทบทวนความรู้ในบทเรียนออนไลน์ พบว่า ครูที่ปรัษสามารถอธิบายเนื้อหา แต่ละส่วนได้อย่างถูกต้อง ชัดเจน

2. ศึกษาผลการใช้รูปแบบการเสริมสร้างสมรรถนะการปรัษาสำหรับครูที่ปรัษา

สมรรถนะการปรัษาของครูที่ปรัษากลุ่มทดลอง ระยะเวลาติดตามผลและระยะหลังการทดลอง ไม่แตกต่างกัน ระยะเวลาหลังการทดลองสูงกว่าก่อนทดลอง และระยะเวลาติดตามผลสูงกว่าก่อนทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างที่ได้รับรูปแบบการเสริมสร้างสมรรถนะการปรัษาสำหรับครูที่ปรัษา เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการปรัษาของครูที่ปรัษา มีสมรรถนะการปรัษาในทางที่ดีขึ้น ครูที่ปรัษามีความรู้ ทักษะและเจตคติในการให้การปรัษาสูงขึ้น ทำให้ครูที่ปรัษาเข้าใจเกี่ยวกับการเลือกใช้เทคนิค กระบวนการ ทักษะและจริยธรรมแห่งวิชาชีพการให้การปรัษา ครูที่ปรัษาได้รับการพัฒนาให้สามารถนำไปใช้ในการให้การปรัษาผู้เรียนได้อย่างถูกต้อง และมีแนวทางที่ชัดเจน รวมถึงฝึกทักษะเพื่อสร้างความมั่นใจและปรับเปลี่ยนมุมมองต่อผู้เรียนและช่วยเหลือผู้เรียนอย่างมีจรรยาบรรณวิชาชีพครูและมีจริยธรรมแห่งวิชาชีพการให้การปรัษา โดยสมรรถนะการปรัษาในระยะติดตามและระยะหลังการทดลองไม่แตกต่าง เนื่องด้วยผู้วิจัยทำการวัดหลังการทดลอง 1 เดือน กลุ่มทดลองยังมีสมรรถนะอยู่ จึงไม่มีความแตกต่างเท่าใดนัก สำหรับสมรรถนะการปรัษาระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อาจเป็นไปได้ว่า กลุ่มควบคุมมีการเรียนรู้และฝึกปฏิบัติในการให้การปรัษาดด้วยตนเองในสถานศึกษา หรือได้รับการอบรมพัฒนาจากหน่วยงานต่าง ๆ ทำให้สมรรถนะการปรัษาไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

1. ผู้ที่มีความสนใจนำรูปแบบการเสริมสร้างสมรรถนะการปรัษาสำหรับครูที่ปรัษาเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการปรัษาของครูที่ปรัษาไปใช้ให้ได้ผลดี ควรนำทั้งโปรแกรม การปรัษาและบทเรียนออนไลน์ไปใช้พร้อมกัน เนื่องด้วยผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า สมรรถนะการปรัษาของครูที่ปรัษาของในระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผลของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุม และสมรรถนะการ

ปรึกษาของครูที่ปรึกษาของกลุ่มทดลองหลังระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผลสูงกว่าระยะก่อนการทดลอง โดยโปรแกรมการปรึกษาจะทำให้ครูมีสมรรถนะการปรึกษาด้านความรู้ ทักษะและเจตคติ อีกทั้งบทเรียนออนไลน์ จะช่วยเสริมให้ครูมีสมรรถนะการปรึกษาด้านความรู้ได้รวดเร็วและเรียนรู้ได้ตลอดเวลา

2. ผู้ที่มีความสนใจนำรูปแบบการเสริมสร้างสมรรถนะการปรึกษาสำหรับครูที่ปรึกษา เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการปรึกษาของครูที่ปรึกษาไปใช้ ควรสังเกตการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมบ่งชี้ที่ตามสมรรถนะของผู้รับการปรึกษาว่า มีสมรรถนะการให้การปรึกษาเป็นไปตามวัตถุประสงค์แต่ละครั้งแล้วหรือไม่ หากยังไม่บรรลุตามวัตถุประสงค์ สามารถทบทวนกิจกรรม หรือเพิ่มเติมกิจกรรมได้ตามความเหมาะสม

3. ผู้ที่มีความสนใจนำรูปแบบการเสริมสร้างสมรรถนะการปรึกษาสำหรับครูที่ปรึกษา เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการปรึกษาของครูที่ปรึกษาไปใช้ ควรพิจารณาความถนัดและความสามารถของตนเองในการใช้เทคนิคตามโปรแกรมการปรึกษาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เพื่อให้การให้การปรึกษาเป็นไปอย่างราบรื่น

บรรณานุกรม

กรกฎ นกคิม. (2559). สมรรถนะครูที่ปรึกษาของนักเรียนเพื่อนที่ปรึกษา YC เขตภาคกลาง.

ศิลปการศึกษาศาสตร์วิจัย, 8(2). 88-102.

กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข. (2559). *เตียงฟื้นนักจิตวิทยาในโรงเรียนช่วยเหลือเด็กที่มีปัญหาอารมณ์*.

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (2555). *คู่มืออบรมแนะแนว โครงการยกระดับคุณภาพครูทั้งระบบตามแผนปฏิบัติการไทยเข้มแข็ง*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

พงษ์พันธ์ พงษ์เสภา. (2543). *ทฤษฎีและเทคนิคการให้การปรึกษา*. กรุงเทพฯ: พัฒนาศึกษา.

เพ็ญภา กุลนภาดล. (2557). การพัฒนาสมรรถนะการให้การปรึกษาวิทยุรุ่นของอาจารย์ที่ปรึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดชลบุรี. *การวัดผลการศึกษามหาวิทยาลัยมหาสารคาม*, 20(2), 206-220.

พัชรภรณ์ ศรีสวัสดิ์. (2561). การศึกษาและพัฒนาการรับรู้ความสามารถในการให้คำปรึกษาของครูแนะแนว. *วิชาการศึกษาศาสตร์ ศรีนครินทรวิโรฒ*, 19(1), 150-159.

ยุพาวดี เกริกกุลธร. (2561). การพัฒนาสมรรถนะครูที่ปรึกษาตามแนวคิดการมีสติและการเรียนรู้จากการปฏิบัติงาน. *สันติศึกษาปริทรรศน์ มจร*, 6(4), 1541-1555.

เรียม ศรีทอง. (2554). *การศึกษาและพัฒนาสมรรถภาพการให้บริการแนะแนวของครูที่ปรึกษาสำหรับนักเรียนวัยรุ่นที่อยู่ในสภาวะเสี่ยงในครอบครัวของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพฯ*.

สืบค้นจาก [http:// www.dric.nrct.go.th](http://www.dric.nrct.go.th).

- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2563). *มาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหาเด็กนักเรียนที่ได้รับผลกระทบจากสถานการณ์วิกฤติ*. สืบค้นจาก <https://www.obec.go.th/archives/224878>.
- สำนักพัฒนาสุขภาพจิต กรมสุขภาพจิต. (2546). *คู่มือการให้การปรึกษาขั้นพื้นฐาน*. กรุงเทพฯ: สำนักงานกิจการ องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก.
- อาดัม นีละไพจิตร. (2553). *การศึกษาและพัฒนาสมรรถนะการให้คำปรึกษากลุ่ม สำหรับครูโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม*. (ปริญญาานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- American Psychological Association. (n.d.). *School psychology*. Retrieved from <http://www.apa.org/ed/graduate/specialize/school>
- Bandura, A. (1977). Self-efficacy: Toward a unifying theory of behavior change. *Psychological Review*, 84, 191-215.
- Corey, G. (2012). *Theory and practice of group counseling*. Canada: Brooks Cole.
- Dwi, Y. P. S. (2018). Development model of professionalism guidance and counseling teacher. *Advances in Social Science*, 4(249), 257-260.
- McClelland, D. C. (1973). Testing for competence rather than for intelligence. *American Psychologist*, 4(1), 427-450.
- Spencer, L. & Spencer, S. (1993). *Competency at work: Models for Superior Performance*. New York. John Wiley and Sons.
- Satir, V. (1988). *The new people making*. Palo Alto, CA: Science & Behavior.
- Thorne, F. C. (2011). *Principles of personality counseling: An eclectic viewpoint*. Milton Keynes: Lightning source UK.